

Ròa, sēura Val dal Plan, 'l Dròc di Goli, Val Scura (o Val da Lèc) via sula Pitla Ròa 'nfina òra 'l Balöst sēura Sacun, ulà che 'l ie inò tan bōl a cialè ġu. Pò dà ġuta, vie ġu per i Purcējes ġun Pedralbra, passa òra Zertlàn, Pincán, 'l Fussèl da Pincán y Sartēur y òra per Istla y ruves inò te Via da Bò, ulà che t'ies muet. Vēighes-te, 'l ie drèt šempl; še te vès iust šiche t'è dit, pò vēighes bōlau duta la Mont de Rešiesa y 'mpères nēut dlone.

Gan: Ma ies-a mat, chi savrà-pa da ġi bōl iust šiche t'ès dit, y chi se lecurderà-pa cheš grum d' inuemes; tlo adurvèss-uŋ na lōncòrta, ulà che fos duč chiš inuemes curiòš. Tlo ne me 'mpaz-i-pa, 'nsēgna mè 'n plu acòrt a fè cheš viač.

Ušöp Antòne: Pu basta, še n' auter 'l sa, pudrès bēn 'nce tu te dè 'm pue' de bria a 'l emparè; ne sarà mia no massa, še te savèsses 'm pue' nēut tè ti pròpria patria.

Gan: Pu bon bon, še t'ès 'n dí del' auròla, vie tu 'nstēs cun mè, pò áres che 'mparerè 'nce je nēut; 'ncuei n' jēde m' ès fat dut cunfús cun ti grum d' inuemes, che nen èsse mèi cherdù che 'l en fossa tanč te nòš pitl luéc. Per 'ntant adio, Ušöp Antòne, y grazia de ti bria.

Fr. Moroder.

Sentēnzes y pensieres.

Š' un ne sa da tenì la musa y da scutè,
Dēss-el se cri na fēna, dēss-el se maridè,
Še 'l ne 'l 'mpèra dala fēna dò se maridè,
Pò ne sarà-l plu autramēter da i ġudè.

T. P.

'L tēmp, o bōl o burt, 'l se muda;
'Nši l' ons nēus sul mont cul cuer:
Datrai legrēza, mò plu tristēza,
Sibe-pa 'l ric o sibe-pa 'l puer.

T. P.

Ódio y rabia fēš petè de drè' gran sauč;
Un ch' ie mat dal' èiles 'n pēta mò de plu auč.

T. P.

La fam y la puvertá
N' ie segúr no vèl de bōl,
Ma 'l mat al' èila sarà
Mò bōlau 'l maġer mèl.

T. P.

Pra stlofes de patáč
Tenid' là bocia stluta,
Še 'n òst mēt òra 'n brač,
Giauři-la pu mè duta.

Segn. Batista.

A vöster for tela ustaries
 Pudëss-ur̃ les ratè per sies,
 Še ne uniss' datrai 'n òst
 Y cūmandëss': »Žen ġi-v'en tòst!«

Segn. Batista.

I musicòntri ie dagnëura
 'Mpermalëuš y delicač,
 Si mušiga ie for la miëura,
 'Nce š' i miaulōa šich' i ġiač.

Segn. Batista.

A ġi tel stuelp a spaz
 Ne dëss-ur̃ paļē daz;
 A ġi a spaz tel luec,
 Ic 'n heller bōle truep.
 Še 'ŋ va pò dò si strēda,
 Dëss-ur̃ avēi ghenēda;
 Še duč ġis dò si strēda,
 Pò ēssa duč ghenēda.
 Chi uel vöster beač,
 Chēi vède dò si fač..

Segn. Batista.

'N ric se fëš òra puere,
 'L puere se fëš ric;
 'L prim ie 'n avarón,
 L' auter 'n superbón.
 O 'n pēsta de 'n pultrón.

Segn. Batista.

A vöster for sun chi marcēi
 Tan d' ēiles y pò mò tan d' ēi,
 Messëss-i pu cumprè en mont,
 Dò mi idēa de fè cont.
 Ma truepes va mè per udēi,
 Na pèrt mèdrē per tò cunsēi.
 La puera bōsties sula fieres
 Ne ġiata nia dis entieres.

Segn. Batista.

Žen muess-ur̃ ġi òt ani a scōla,
 La dura danz 'm pue' plu ġiut;
 Še tēn la nēif a ġi a tōla,
 Va mò plu ġēn vèl pitl mut.
 Finà che 'ŋ à de ġi a scōla,
 A-ŋ danz finà si plu bieī ani;
 'Mpō de ġi dēscheuč a tōla,
 Scumēnc-eŋ tōš a ġi a bāgni.

Segn. Batista.

Chi che te lauda sul mus,
 Laša stē y mostr-i l' uš. *)

*) Nach Alton, Proverbi etc. Innsbruck 1881.

I sapienč rešona puec,
I eiorches t' ugni lucc. *)

'N dessená y 'n ciòe y mat,
Chèi ie dui trèi unfat. *)

Chi che vif de scròc
Ne vèl 'n flòc. *)

Tan auta eh' ie la mont,
Tan bassa ie la val,
Plu insú che te vès,
Plu ingú tumerès. *)

Chi eh' à truepa ròba,
Vif plu saurí y mòr plu èrt,
Chi eh' à puecia ròba,
Vif plu èrt y mòr plu saurí. *)

Chèl che 'ntòrè 'l fil,
Guda al tišerc,
Chi che tèn la šèla,
N' ie nia mièur che 'l lèrc. *)

Šiche 'l père ie i mutóns,
I fanč šieh' i patróns;
Šiche la patrona la fanciòla,
Šiche la vacia 'nši la vadòla. *)

A chi che brèva, dèss-uḡ i-n dè,
A chi che se lamēnta, i-n tò. *)
Chi che brontla ugni mumēnt,
Tira na ciazza de farina al vènt. *)

A tenì cēsa muess-uḡ la stizè. *)
Dal dit al fat ie-l 'n gran trat. *)

I mač cunēš-uḡ ai ač. *)
'N aut dišàn, 'ḡ aut mentiàn. *)

'N viz de natura port-uḡ a sepultura. *)
Chi eh' à crià l' uciòl, darà 'nce 'l granòl. *)

Chi che desbuta, compra.

Ch' i 'n laše valèi un dlongiad ēi i muess-uḡ vòster a na
pèrt de gēnt šaldi dān òra. C. D.

Ne ie da crēier tan urdenár che na pèrt de gēnt ciēla òra,
caneh' i — mēt su 'n zelinder. C. D.

*) Nach Alton, Proverbi etc.

Badiòt.

Al osti da Lungiarü.

- I. Ladins, si gëis-pà a Lungiarü,
Storgöde pro mo dër de sigü
Ailó da Jaco a palsè,
'N osti, de tai n' en cial-eη plü.
- II. Bòl pronto da serví el ò,
So vin fës düc canè vis y ò
Tan bun co Magdalenervin;
Ince pier a-l vël del Kundler fin.
- III. Dela snòps n' o-i bëgn ci nia di,
Mo bëgn laldè súa spëisa mës-s-i.
Col priš n' ò-l nine nia tirënt,
Te súa ciasa ò-l nèt y liciorënt.
- IV. Ince ò-l da spaš y dër parlënt,
Con vigni-un anfat valënt.
Famošo ò-l vël da ciantè;
Düč diš: »Tlo orunse stè!«
- V. Nos düc studēnc messun 'l di,
'Nšo ò-l l' osti da Lungiarü;
Nòš bun amic sarà-l y ò stè,
Per chël oruns i ringraziè.

Josef Taibon.

Valc por 'l mè de cië.

(Na storia dontada del tēmp di Romani.)

Zacán è-l 'nt' les nostes valades y munts la gënt por 'l plü
bëgn bōla sana, gajerda y de buna vëja. Ai nen' è bëgn ince nia
tan ziti co zëgn y ne se fasò troep da-n-fòra por 'm pü de cialt
o frëit o fan o valga sort de mal o mè. Še valc falaa da-sën,
à-i de bunes èrbes de vigni sort, mo 'mpò ince 'n mōde, c' aa
medëgines gonot cis bues stëršes.

Le jagher dal jal da galeder.

- I. Na sēra sarēna dēr bōla de Ma,
De fōra la loena prēs colma co da.
- II. La ora co bat zēgn la cēna de noet,
Le jagher tralaša atira so lōt.
- III. Les ciaspes, le rucsoc, le stlōp scl spinē,
Atira ō-l stē vėl con doet argignō.
- IV. Con james lēsieres va-l cuntra le bōsc,
Dò n' ora o dōes èdl ēl scen le pōst.
- V. 'Mproema se fēs-el 'n fūc sot 'n lēgn,
Sc 'mpēja la pipa y palsa dēr bēgn.
- VI. Dò 'm pōz le calander mēt man da ciantē
Y 'ncūnda al jagher ch' al vēgn prēst la dō.
- VII. Y tōst ō-l le jal spo co cianta scl lēgn, —
O jagher atira argigne-te zēgn.
- VIII. Al alza les ares, destira le cōl,
Le jagher dertánt gī damprō spo i pō-l.
- IX. Zēgn tir-cl 'n šūre y laša 'l ciantē,
Scen chēsta le jagher spo l' a-l asmatē.
- X. Respōsta la-sora da l' jal dessenē,
El gōra alerc spo — y vēgn stlopetē.
- XI. 'N cighe la-sora, le coi scl spo snōl,
Fornēs con na plēma dal jal so ciapōl.

Josef Frontull.

Mascherada fašana.

Le doi muše dal moliné da Perra.

(La piú véja se chiama Eleonora e la ġoena Beatrize.)

E. L c ben na meséria con chest moliné,
Ndo, Beatrize, no se sa olá che l e.
L se n' e ġit anché dale sie
E amó no l e rua ti pie.

B. L c vera, son stufa ence jo de spetár,
Parche me premessa de magnár.
La peta, che l me a dat suta, e magnada,
Son amó ben ben famada.

E. O mia Beatriza pureta,
Speta che vae a far n' altra peta.
No mi mporta mia ñ schit
Ence jo, ence e boni apetit.

(NB. Eleonora va a far la peta e Beatrize so la rešona cošita.)

B. Mi ámeda Eleonora l e na dona,
Ognún sa, segur bona,
Ela péissa semper per me,
Auter plu che per se.

L e vera, amó l' auter di,
La me a comprá a mi
N peten e n gramiál
Plu bel che chel de Roša da Soál.

La me a comprá n bustín e n anél,
Che l c segúr valc de bel!
Adés son vestida da ciáf a pic
Tan, che de un che falés le fie.

No l die per ciapar la polenta,
Mo son po ence jo valenta.
J-maores saches cogne jo portár
E se preša ben ben trotár.

Dal peis storta cogne ġir;
E sente da sen me dir
Prest cun na ouš grossa »Ari ca!«
Prest cun na spenta: »Ari la!«

Se presta no voi ġir,
J me faš subít sentár
Na gran peada amó
Te chel'puret de do.

L e própío da grignár,
Che i se met a ciastiár
Subit chel de do purét
Cun peade e cun bachet.

O corpo dela luna!
Chel no a mia cólpa valguna,
Che, parche col far trun — trun,
L disturbassa foš l común.

Par chel mingol del vers, che l faš,
Subít tinf tonf i je daš;
Esser no l e nešuna rešón,
Ma pazienza, bel e bon.

Nsc próprio na meseria l e,
A servír n pec o n moliné.
Se con ġir sot piévia e vent
Cun na ciaria, che faš spavént.

J faš corer e trotár,
A costa de crepár,
Che se sofle c se sua
Plu che te na bona stua.

Chel magnár no fossa mal,
Ma chel l e ampó n fal;
Prest iporta freit, prest ciaut
Sche a chel cianolín de Sbaut.

Mi ámeda staš zis trop a vegnír,
A vedér se ven, voi ġir.
A st'ora la podessa esser chió,
Ma voi spetár n pec amó.

Adés sente mi ámeda a vegnír
La cognoše bel tel ġir
Con chi bie feres da mušat,
Che l auter di Tonín je a fat.

(NB. Eleonora ven cun la peta.)

E Te pur neza! magna su n bon teis,
Che tu n abe assá par n meis.
Chesta fossa po ben da grignár.
Fam no se volón po mia durár.

- B. A've la dir fora dreta,
Aede fat na bona peta,
La me plaš sehe tortie
O sehe de bie forandie.
- E. Seóuta ma, me par de sentír
Adés l moliné a vegnír.
- B. O, jo pureta!
No e amó magná la peta.
- B. Me la volesse ampó magnár,
Che foš cogne ġir a tor da maženár;
Ma foš l va a dormír,
Capassime, la voi fenír.
- E. Ši, ši, a dormir l e ġit!
- B. Adés no me mporta n selit,
La peta se volón magnár
E n pee se la eiacolár.
Ámeda, l áuter dí, che siede stata a nol,
Ve a i po dat da mpienír l fol?
Nia amó no aede dit,
Dišemel mo, ve pree, subít.
Ve a i po dat da béiver e da magnár,
No fará de besén de domanár,
Ve a i po dat pete, pan e vin
De ehel, che vel l fáure da Mazzín?
- E. L paraa próprio na eucagna
Ognún dišea: »Eleonora magna!«
J a fat segur n disnarón
Tan che l dí de sagrón.
Na supa i a portá
E po n gran zapolá,
L era ma segúr de smauz e bon
L eon esser stat de formentóni.
Dapó na torta l e vegnú,
Beatrizo, se tu aesse vedú!
A no dir na buġia, la era grana
Plu ehe la noša maór fana.
J porta n eiaf de mušát,
Crese ehe de Bertol l sie stat,
Cun n gran eop de pria
De presór, ma no la era ria.
L e vegnú amó na salatína
Blota de schiē de jalina,

Cun bret de cobes i l' a conciada.
La era bona, duta la aón magnada.

Vin però ence assá zenza fal,
J l portaa te n gran bocál.
Aón ben magná e ben beú
Che siane bon fač su.

Chel no no me a plašú,
Beatrize, se tu aesse demó vedú,
L era proprió da grignár
E pur se cognea magnár.

L e vegnú n cop de lat de pegna plen,
La ite l era pizágoi, mete pen,
Neigres auter plu che n parolót
O da tabác, šche l nas de Carabót.

A far chest i a mpará da Maghért,
Ši, proprio da chel stravért,
L creit che sie n bon bocón,
Che dae forza da sansón.

Te l ciapél de Piva i a portá,
Ma de chel no n c magná,
Un bel gran pramés
Toč de bonze e ravalés.

E tan magná e tan beú,
Che n fin no podec plu,
Ma can che son vegnuda, chel pastolá,
Che tu me as fat, l a dut justá.

A cheđer l e stat Lucrezia, chela carogna,
Cul mus nfroziná e le man de roгна.
Cun la gocia al nas e masteán fave
Cun la boccia duta sot a bave.

B. Chest volesse saér amó,
Che dísei, che conta-i po?
Chest volesse amó sentír,
Dapó volesse ġir a dormír.

E. O Beatrize se tu saesse,
Segúr ence tu planġesse,
L e dut sot e sora, e sora e sot
Šche le erbe de chel Ġoan Zifolót.

Sun chest mondo, sun sta tera
L e dut descórdia e vera,
Jo no se, co che la ġirá,
Se valc prest no muderá.

J parassa via re e imparatores,
Sehe se fossa zompes de sartores.
Adés vel ognún comanár,
Chesta ši la e da grignár.

La veritá, a te dir,
No se, co che la podrá ġir;
Se comanár vel ognún,
'Nfin no ubidissa plu nešun.

J parasssa deméz papa, véscovi e pluvégn,
Se demó i podessa, mete pegn,
Parche, corpo dela luna,
Religiún no ne plu nešuna.

Volón po ben preár
L cel, la paš a ne manár;
Parehe Beatrizze, neza mia,
Zenza chesta la e braussa e ria.

Adés volón po ben sin ġir,
A pussár e ben dormír,
Che domán bonora podassanc levár,
A ġir a tor da maġenár.

Fedom.

La insuda.

Sion da insuda,
Sion nte n outra sason,
L sol a cambiè, no ne pi chel,
o ce bel!

La insuda la è chilò
E sto invar fet, el no commanda pi
la eugnù s en xi.

Salve chi a creà ste bellezze
De sta sason ebe le la insuda,
bele vignuda.

La sta n erudo da valeh sta ota,
Giazava ite dut nfin i sas
e incia l nas.

Ades godonesse la insuda
Che la è vignuda bona ciauda
chesta si sauda!

Da insuda due jè contene
Parcè che no nè pi eusi chiet
ne gnanca fret.

Ades due va de fora
E se scomenza a laurà
e sintinà.

Incia le femene le daur el bareon,
Le lassa la ciauz a la roda
e le va de fora.

De fora dut lè bel vert
Ste arbe le scomenza a vigni
semper de pi.

E i guziei jè jaro chilò,
La è tan bella sta sason,
se la godon!

Le zigre jè vingude,
Le scomenza a fabricà
e ristaurà.

Canehe i centa due a una
Sti guziei i fa n gazer
che lè n piazer.

Le fuoje le scomenza a spontà
Ma alla pena che somea a siti
baffi de 'coseritti.

Insoma la insuda la è bella.
Calcche ota ven n onda
ciara e monda.

Incia l ziel lè bel saren,
De not lè dut stellà
da incantà.

I siori istesso, i lasse le basse,
E i se tira pi aut,
che lè maneo ciaut.

Infatti n auter vive lè adess,
La porta content sta sason
de chel bon.

Ades le not le ven pi curte,
E de not no se và pi,
lè meo dormi.

E eusi me avè capi.
Chi da Coll je furbi e fign,
pu je Ladign!

Melchiore Colleselli.

Sa mont lè ben bel.

Da ste bande lè ben bel,
no nè degò de tal mont
che rùe fin sal ziel.

No se finis mai pi de i vardà
a ste mont cusi aute,
lè proprio na rarità.

Non dut intor de ste mont
bele verde o da boscch
da n zima fin xun font.

On ben incia crode
aute che fas spavent
con chi spiz sun dute le mode.

Lè la Zuita, la Montagna e l' Crot,
Sas biench e Mont de val,
lè cheste eusi da banda de sot.

De là lè Versal,
pi insù la Lastia e Croda rossa,
e po lè Palla dal sal.

Fin de Xugn no se pol xi su,
sun ste erode eusi frede
lè la nef neora n toeh n xu.

Per esempio ntal Crot,
ehe mi el vede ogni di,
lè nef tan de sora ehe de sot.

Versal lè neora pi aut.
Se abadè ben d istà,
vede le peggiorare sun ehel saut.

E po lè la Lastia,
lè ineia na granda eroda,
lassu lè ineia na ostaria.

E Croda rossa ehe i varde ogni di,
la fa aspetto, massima
eo l sol va a fiori.

Palla dal sal la da esser ineia bella,
se vede a varda su,
mi no son mai xu sun ehella.

E po lè Naolào
na mont tant nominada
per esempio ineia Giau.

I prai da mont jè ben bieci,
sun ste mont lè n piazer,
come sun Piezza e sun Melei.

Xal pe del dut lè Zopei,
e po lè Porre, Val ciarnara
e su insom lè i masarei.

L mes d Agosto due va su,
sa mont a siè
e no se volesse pi vigni xu.

De domenie da sera le allegria,
se ride, se seherza,
no se pensa pi a nia.

Da da sera se binon
de dies o dodes xovign
e xon a seccà Ostazon.

Sa mont lè bel a fa na ridata
entel fen coi suoi amizi
ma pi bel lè eon na tosata.

Melehiore Colleselli.